

Neviditelná výstava a vánoční trhy v Praze

Ve čtvrtek 8. prosince jsme s mojí třídou 2. C a třídou 1. A jeli do Prahy na Neviditelnou výstavu. Neviditelná výstava se konala v prostorech Novoměstské radnice v naprosté tmě, za doprovodu nevidomého průvodce. Jedna prohlídka trvala přibližně hodinu. Byli jsme rozděleni do skupinek po osmi.

Když jsme vstoupili do prostoru, kde byla absolutní tma, přivítal nás tam náš nevidomý průvodce. Jmenoval se Petr a bylo mu 44 let. Nejprve jsme se ocitli v předsíni jednoho pražského bytu. Potom jsme přešli do kuchyně, obývacího pokoje a koupelny. V těchto prostorách jsem se cítila ještě docela dobře, ale když jsme vstoupili „na ulici“, začala jsem se trochu bát... no, trochu víc. Zjistila jsem, že se opravdu bojím tmy a hlavně toho, co v té tmě může být. Naší předposlední zastávkou byla hájovna a les. Zde jsme přecházeli přes lávku, pod kterou tekla voda. Nakonec jsme vešli do baru, museli jsme najít barové židle a sednout si. Mohli jsme si u našeho průvodce koupit něco k pití. Džusy, kávu, horkou čokoládu či vodu. Přišlo mi vtipné, že když mi podával můj džus, vůbec jsem nevěděla, kam ho položil. Ještě horší to bylo s placením – nechápu, jak mohou nevidomí rozeznat peníze!

Po této výstavě jsme vyrazili na Staroměstské náměstí podívat se na vánoční trhy a nasát trochu vánoční atmosféry. Po dvou hodinách jsme se sešli u sochy svatého Václava a vydali jsme se k hlavnímu nádraží, kde na nás čekal autobus.

Celý tento výlet se mi líbil, ale na takovou výstavu bych už určitě nešla. Ano, je to zkušenost, ale pro mě nebyla příjemná. Zjistila jsem, že bych nikdy nechtěla být nevidomá, ale také jsem si uvědomila, jak to takto postižení lidé mají složité a začala jsem se na ně dívat z úplně jiného pohledu.

Nikola Kahounová, 2. C